

Шинко отваря вратата, но се сеца за нещо и се обръща към нея.

- Слушай!... От паламуда не яж!... Отровен бил, казват... Бакалинът го купил тайно и ветеринарният му съставил акт.

- Че го изхвърля - отвърща му Лила.

Шинко излиза.

Лила става и като не знае какво да прави, се опира ~~се~~ в сред стаята. След това се навежда, отваря дулапа и взема увитата в книга риба. Помиришава я, след това взема от пода празната кофа и излиза навън.

След малко се връща с пълна кофа кимур и започва да пали печката.

На вратата се почуква.

Лила очудено повдига глава. Поклеба^{ва} се за миг, след това става и отива да отвори.

На вратата се изпръчва Павел.

- Павел!

Той влиза вътре и бързо затваря вратата.

Двамата се прегръщат и целуват.

- Един агент ме заболява на гарата!...

Лила го поглежда тревожно.

- Проследи ли те?

- Не може, отскубнах се.

- Ела!... - Седни!... Ще сваря чай.

- Остави... Няма време. Ти си научила вече, нали?

Лила кима утвърдително с глава.

- Брат ми ^е същински разбойник! - продължава ядосано Павел, - Може би другарите имат право! Може би мислят, че има опасност да потъна в блатото му!

Лила поривисте отива при него и обвива с ръцете си шията му.